

פרשת שמני תשע"ז

וידם אהרן

רמב"ן
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ביד משה - יאמר בכל מקום "כאשר צוה ה' ביד משה", אבל בכאן מפני שהוסיפו על המצוה לא אמר כן, כי לא עשו כאשר צוה ה' את משה, אבל עשו כל הדברים אשר צוה ה' ועוד נוסף עליהם מה שאמר באש זרה אשר לא צוה אותם (להלן י א):

ויקרא פרק ח פסוק לו
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ויקרא פרק י
ויעש אהרן ובניו - להגיד שבחן שלא הטו ימין ושמאל:

ויקרא פרק י
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ויקרא פרק י
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ויקרא פרק י
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ויקרא פרק י

רמב"ן
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ויקרא פרק י
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ויקרא פרק י
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ויקרא פרק י

רש"י
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ויקרא פרק י
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ויקרא פרק י
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ויקרא פרק י

אברבנאל
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ויקרא פרק י
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ויקרא פרק י
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ויקרא פרק י

העמק דבר
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ויקרא פרק י
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ויקרא פרק י
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ויקרא פרק י

ויקרא פרק י'

(ח) וַיִּדְבֹר יְקֹזֵק אֶל אֶהָרֹן לֵאמֹר: (ט) יֵין וְשִׁכָר אֶל תִּשְׁתֵּי אֶתָּה וּבְנֵיךָ אֶתָּה בְּבֹאֲכֶם אֶל אֶהָל מוֹעֵד וְלֹא תִמְתּוּ חֻקֹת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם: (י) וּלְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטְּהוֹר: (יא) וּלְהוֹרֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְקֹזֵק אֲלֵיהֶם בְּיַד מֹשֶׁה:

רש"י

(ט) **יין ושכר** - יין דרך שכרותו: **בבאכס אל אהל מועד** - אין לי אלא בבואם להיכל, בגשתם למזבח מנין, נאמר כאן ביאת אהל מועד, ונאמר בקידוש ידים ורגלים ביאת אהל מועד, מה להלן עשה גישת מזבח כביאת אהל מועד, אף כאן עשה גישת מזבח כביאת אהל מועד: (י) **ולהבדיל** - כדי שתבדילו בין עבודה קדושה למחוללת, הא למדת שאם עבד, עבודתו פסולה: (יא) **ולהורת** - למד שאסור שיכור בהוראה. יכול יהא חייב מיתה, תלמוד לומר אתה ובניך אתך ולא תמותו (פסוק ט), כהנים בעבודתם במיתה, ואין חכמים בהוראתם במיתה:

העמק דבר

(ט) **יין ושכר וגו'**. באשר דאונן פסול לעבודה משום דשרוי בצער אינו יכול להיות באהבת ה' ודביקות הבאה אך מתוך שמחה של מצוה. ומש"ה אכילת קדשים לבעלים ג"כ אסור לאונן. ע' פרש"י יומא די"ד א' ד"ה מי לא מטריד. ואך כה"ג רשאי להקריב אונן משום שלפי ערך גדולתו אפשר להתגבר על צערו ולעמוד לפני ה' בשמחה וכך היתה מדתו של אהרן. אמנם היא עבודה קשה שבמקדש ונצרך דבר לסייע לזה. והייתי אומר לשתות יין ושכר וכמו שכתוב תנו שכר לאובד ויין למרי נפש ישתה וישכח רישו. מש"ה הזהיר הקב"ה לאהרן ובניו באותה שעה. שהמה לא ישתמשו בעצה זו בבואם אל אוהל מועד להשיג אהבה: (י) **ולהבדיל בין הקדש**

וגו'. הוסיף הקב"ה לתת עצה אחרת לשמח הלב ולהסיח דעתו מצער. היינו ע"י יינה ש"ת המשמחת לב כדכתיב פקודי ה' ישרים משמחי לב. וביומא דע"ב אי' זכה משמחתו. ומשמעות בין הקודש ובין החול ולא כתיב בין הקודש לחול ובין הטמא לטהור כמו להלן כ' כ"ה. כבר נתבאר להלן י"א מ"ז דפי' בין ובין היינו הספיקות הנופלים בין קודש ודאי בין חול ודאי ויש שנוטה ספיקו יותר לקודש ויש להיפך. וברור הספיקות והלכותיהם משמח הלב מאד כידוע מאמר החכם שאין שמחה כהיתר הספיקות: